

АНТА

НА ТАМАРЬ ОТГОВАРИЖ.

Хей Тамаро ! гледамиз Господжа тж са свѣстила,
И очн тѣ си отворилаа що бѣ ш и премалала.
Да оставиш Господниу, и мѹжде да му до кажиш,
Господжа та са сакуди, и добрѣ е да му кажиш.

ТАМАРЬ

КАЗВА НА АВРААМИ.

Господине, не са огорчавай, сърце то си не смѹшавай,
Ето Господжа та, що бѣ премалала, зе да са свѣстака.
Сига ниш за да стани и тѣб' да намери,
Но като дете отз страхъ си плачи и марморн.
Ты защо си плачешъ пытахмы ѹж, не ни отговори,
Т е б е само споменува, а намъ нищо неговори.
Но като смѹтена гледа, самъ н тамъ, м з а ч и си,
Тебе кат' смѹтенъ видала, чака да тѣ види, но нди си.
Не стой Господине, но нди при нежъ и да ѹж попы-
ташъ,
Окадина чѹдно гледа баба Сарра, да ѹж поразаѹ-
машъ.

АВРААМИ

ВЪ СЕБѢ СИ СѢ РАЗГОВАРИЖ.

Сирмашко то